

[Justitsministeren]

ikke giver praktiske resultater af nogen betydning, men som koster dyrt.

Konklusionen er derfor, at jeg ikke kan støtte forslaget.

Pia Gjellerup (S):

SF's beslutningsforslag indebærer, at man vil overføre kompetencen til at meddele tredjeinstansbevilling i straffesager fra Justitsministeriet til Den Særlige Klageret.

Den gældende ordning, hvor det er Justitsministeriet, der har kompetencen, kan rejse nogle spørgsmål, som er svære at svare på helt principielt. Jeg synes i øvrigt ikke, at jeg i justitsministerens svar til forslaget hørte, om der er særlige principielle begrundelser for, at myndigheden til at meddele tredjeinstansbevilling ligger i Justitsministeriet.

Forslaget bygger altså på, at man fjerner kompetencen fra Justitsministeriet og overfører den til Den Særlige Klageret.

Vi er fra Socialdemokratiets side ikke overbeviste om, at netop Den Særlige Klageret er det rette sted at flytte kompetencen hen. Der gælder en række praktiske og nogle enkelte principielle begrundelser herfor, begrundelser, som i øvrigt fremgår af den betænkning, som Retsplejerådet fremkom med i 1973 – og ikke, som en sjov trykfejl i bemærkningerne angiver, i 1873, så lang tid har hverken SF eller andre været om at opdage indstillingen. Men deraf fremgår en række bemærkninger og argumenter for, at det ikke er en kompetence, som man finder det er fornuftigt at henlægge netop til Klageretten.

Retsplejerådet meddeler, at det vil indstille, at man flytter kompetencen til Højesteret. Det, skriver man – og jeg citerer fra bemærkningerne til forslaget, side 8, 2. sp., pkt. 6 – »findes bedre stemmende med retsplejelovens ånd, at retsplejen også på dette punkt opnår en af administrationen uafhængig stilling«.

Det er et synspunkt, som vi fra Socialdemokratiets side kan støtte. Det vil sige, at det, der er den egentlige hensigt med SF's forslag, nemlig at flytte kompetencen bort fra Justitsministeriet, er den del af forslaget, vi er positive over for, mens vi er knap så enige i det at flytte den til Den Særlige Klageret.

Under Retsudvalgets behandling vil vi derfor i højere grad have belyst, om det ikke vil være mere hensigtsmæssigt, sådan som vores

umiddelbare opfattelse er, at denne kompetence flyttes til Højesteret, eventuelt til et særligt organ i Højesteret.

Fischer (KF):

I begrundelsen for SF's forslag går forslagsstillerne langt tilbage i dansk retshistorie. Går vi knap så langt tilbage, kan det konstateres, at Retsplejerådet i 1973 ikke kunne anbefale en ændring i retning af det, som SF nu ønsker.

Jeg har endvidere bemærket, at det materiale, som SF tillægger størst betydning, landsretssagfører Ernest Hartwigs artikel i Ugeskrift for Retsvæsen for oktober 1978, alene konkluderer i ønsket om en prøvelse – frem for administrativ beslutning – af de sager, der ønskes indbragt for Højesteret, ud fra et principielt synspunkt, men derimod ikke munder ud i nogen kritik af Justitsministeriets beslutninger i disse sager, der jo tilmed karakteriseres som dygtigt arbejde.

Når det kan forventes, at den væsentligste konsekvens af dette forslags gennemførelse vil være en 3-4-dobling af sagsantallet ved Den Særlige Klageret og dermed en ny og bekostelig myndighed og en forlængelse af sagsbehandlingstiden vedrørende afgørelser om tredjeinstansbehandlinger, finder vi ikke, at der er tilstrækkeligt overbevisende argumenter for at gennemføre dette forslag.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg er også i den situation, at jeg må sige, at ud fra principielle og ideale overvejelser kan man godt se noget rigtigt i, at det, som SF er inde på det, ikke skal være en administrativ myndighed eller en repræsentant for den udøvende magt, der skal afgøre, hvor langt man må komme i den dømmende.

Men når det er sagt, vil jeg også godt føje til, at jeg har svært ved at se, hvordan vi kan finde en ordning, der er bedre. Jeg synes ærlig talt ikke, forslaget om Den Særlige Klageret er særlig velanbragt. Den Særlige Klageret har en helt særlig status og en forholdsvis begrænset kapacitet. Vi ville heller ikke i Venstre være tilhængere af at skulle blæse den op, sådan som der formentlig ville blive tale om. Jeg ved ikke, hvor tidkrævende en behandling af tredjeinstansbevillingsansøgningerne ville være, om det helt ville kunne ligestilles med det, man i forvejen laver i Den Særlige Klageret, så man bare kan